

sin Frihed — og det bør en Rigsdag altid drage Omsorg for — til ved den almindelige Revision at tage denne Sag under Overvejelse ud fra den Opfattelse, som Rigsdagen til den Tid maatte have, og den bevarer sin Frihed til, hvis der bliver Anledning dertil, at tage Ønsket om Fornyelse af Tilladelsen til at have private Erhverv for udenrigsministerielle Tjenestemænd op til Overvejelse samt sin Frihed til at afgøre dette Spørgsmaal ud fra den Opfattelse deraf, som Rigsdagen til den Tid maatte have. Jeg synes, det er et mærkeligt Eksempel paa Mistvivl uden nogen Begrundelse, naar man nærer Tvivl om, at den Opfattelse af disse Sagers rette Afgørelse, som nu findes her paa Rigsdagen, og som, efter hvad det ærede Medlem, der har talt paa det konservative Folkepartis Vegne, mener og maaske med Rette mener findes ude over Landet, ogsaa skulde være Rigsdagens og Befolkningens, naar vi til Efteraaret skal til at behandle hele dette Spørgsmaal paa Grundlag af det Lovforslag, som Regeringen til den Tid skal fremsætte. Det ærede Medlem har ikke nogen som helst Grund til at nære Tvivl i saa Henseende; derfor burde han, hvis han ikke netop var Principrytter, i denne Sag slutte sig til den Opfattelse, som er Flertallets.

Jeg anbefaler endnu en Gang de af Flertallet og af Udenrigsministeren stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Bramsnæs: Den ærede Ordfører udtalte, at det maatte være en meget platonisk Kærlighed, jeg nærrede til dette Lovforslag, og en meget ringe Tro, jeg havde paa dets Betydning, naar jeg ikke vilde anbefale Tinget at stemme for de Ændringsforslag, der er stillede med Hensyn til øjeblikkelig Oprettelse af en Række nye Gesandtskaber og Konsulater. En saadan Slutning har den ærede Ordfører ingen Ret til at drage. Den ærede Ordfører har ingen Ret til at tvivle om, at vi fra vor Side i Almindelighed omfatter dette Lovforslag med lige saa stor Alvor, jeg kan godt sige med lige saa stor Kærlighed, som alle andre Partier; det har vi vist ved Behandlingen. Jeg skal ikke rose os af den Behandling, vi har givet det her i Tinget, men jeg vil i alt Fald henvise til den Behandling, der er givet det i Folketinget, og som formentlig utvetydigt har bevist, at man fra Socialdemokraternes Side har stillet sig overordentlig velvilligt til hele dette Spørgsmaal netop ud fra Forstaael-

sen af, hvad det betød. Jeg vil ikke anerkende den ærede Ordførers Slutning paa dette Punkt, den er — det kan jeg sige — fuldkommen fejl. Hvis den var rigtig, maatte den ærede Ordfører jo mene, at alle de tre Partiernes Stilling til dette Lovforslag var af en meget platonisk Art, thi det, jeg hævder paa dette Punkt, er det, som blev vedtaget med stort Flertal i Folketinget, og jeg vilde dog tvivle noget om, at det var rigtigt at beskyldte dette store Flertal, alle de Medlemmer, som har stemt for den Affattelse, vi ønsker, for, at de ikke havde nogen Interesse for Lovforslaget, men kun nærrede en meget platonisk Kærlighed til det. Nej, det er ikke Forskellen mellem os, Forskellen ligger i vort Syn paa, hvorledes man bedst skal føre denne Sag ud i Livet, for at den kan blive til Gavn for de Grundprincipper, der ligger bagved. At den vil blive udført paa den bedste Maade, hvis man gaar for stærkt frem, er det, vi tvivler om. Jeg kan heller ikke undlade at sige en Gang til, at vi har nogle økonomiske Betæneligheder ved at udvide stærkere end absolut nødvendigt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om det Nævns Sagkundskab, som skal bedømme Opholdstillægets Størrelse, vil jeg gerne sige, at denne Sagkundskab kunde og kan komme til Stede i Lønningsraadet. Det vilde den ærede Ordfører sikkert ogsaa være klar over; hvis han gennemlæste det Ændringsforslag, vi har stillet, idet der netop der er Tale om saadanne sagkyndige Folks Tilkaldelse. Det vilde derfor rimeligvis ikke komme til at skorte paa nogen Art af Sagkundskab i Lønningsraadet ved Behandlingen af disse Sager, hvorimod jeg godt kunde tænke mig, at det kom til at skorte paa nogen Art af Sagkundskab i det Udvalg, som skal behandle dem, hvis man laver et særligt Udvalg dertil, idet man ikke deri vil have den fulde Oversigt over alle tilsvarende og parallelle Spørgsmaal, som der kan være at tage i Betragtning ved Afgørelsen.

Naar det hævdes fra den ærede Ordførers Side, at det, som indeholdes i den foreslaaede Affattelse af § 141, er det samme, som fandtes i den tidligere Affattelse, maa jeg sige, at det bliver mig mere og mere gaadefuldt, hvorfor man da har udfoldet saa overmaade store Bestræbelser for at lave den om; thi hvis man ikke ønsker noget som helst nyt Indhold ind i Paragraffen, synes jeg, det letteste vilde være baade for de Medlemmer, som skal anstrenge sig for at indføre Ændringen i